

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

Mélység, hal, fehér dervís

Hogyan áll össze a színpadon Csernobil és a víz? Hogyan fér bele egy darabba? Valaki most ezt álmodta színpadra. Pusztulás és élet. „3 nap telt el a Csernobil-sokk óta. Vajdaságban a tejtermék eltűnt a boltokból. A palicsi tóba állítólag sugárfertőzött eső hullott. Meleg áprilisi délután. A főtéren sokaság sziesztázik, tele a teraszok. A zsinagógától indulok, kezem-lábam égett fekete, arcom előtt gézkötés, tűzvörös overállom leffeg a szélben. Lassú Butoh-menéssel araszolok végig a városban.”

Amikor a sumér szöveget énekl, az maga az imádság – egy szakrális helyen, a régi zsinagógában ez nem is meglepő.

Bicskei Zsuzsa – dervís. Hosszú perceként át forog a színpadon, az ember ámul, tátott szájjal, félti is kicsit, mi lesz ennek a vége, de aztán újra a csodálat tör elő belőle. Forog, aztán megáll, mint a cövek és kúszni kezd.

A tengert, vízcobogást, kagylók hangját idéző zenét végül Dresch Mihály muzsikája váltja fel, hazaérkezünk a Kárpát-medence szívébe.

Bicskei Zsuzsa lenyűgöző táncos. Úgy használja a testét, mint fotós a gépet, mindent meg tud mutatni. Aprólékosan kidolgozott mozdulatai szinte már a kényszerességig törekednek a pontosságra, annyira nehéz ez a könnyed tánc, hogy az ember elfárad a nézőtérén. Nagyobb tapsot érdemelt volna.

NYEMCSOK ÉVA ESŐ

forog bicskei zsuzsának

forog. becsukom a szemem.
kinyitom a szemem. forog.
forog. zongora.
nem zongora. forog.
forog. egy ünnepi tégla.
egy ünnepi tégla testébe rejtve.
forog. a sorsod tégglája.
elképzem. forog.
forog. valóságosan.
teljestestében. forog.
forog. egy fehér tégla.
egy fekete tégla. forog.
forog. véres keze.
megmossa. forog.

balog

Tolnai köpönyegében

Tolnai Ottó költészete a Tiszában született – mondta Mikola Gyöngyi pénteken délután, a Tiszán ringatózó Víg Matróz úszóházban. És hogy miért mondott ilyet akkor, ott? Azért, mert akkor és ott hét fiatal, Vajdasághoz, Tolnaihoz kötődő költő olvasott fel írásaiból, a THEALTER látogatói és Tolnai Ottó füle hallatára, szeme láttára.

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

„Mindenem a tapasztalatszerzés”

Idén új filmmel, videóssal bővült a THEALTER stábj. Szemendrey István látogatóként és munkatársként egyaránt először vesz részt a fesztiválon. A tehetséges fiatalembert éppen ezen a héten vették föl a Kaposvári Egyetem mozgókép-kultúra szakára.

– Hogyan csöppentél bele a THEALTER-be?

– Nyemcsok Éva által ismertem meg ezt az egész eseményt. A lányát, Esztert ismerem, ezért Éva engem kért fel, hogy a *Zenedoboz – a vajdasági szív* című darabjához elkészítsem a filmrészleteket.

Nekem mindenem a kísérletezés, a tapasztalatszerzés, ezért örültem a feladatnak. Filmjeimben nagyon fontos szerepe van a vágásnak és a zenének. Abban még nem is volt tapasztalatom, hogy milyen, ha egy filmben nincs zene – Éva darabjához készült az első ilyen munkám. Ezt a filmet Balog Józsi is látta, és szót, hogy eljöhettek a THEALTER-re werkfilmezni.

Ez szintén egy nagyon jó tapasztalat a számomra, mert gyerekkorom óta nem voltam színházban – ennek személyes okai vannak. Ami itt folyik, az viszont nagyon tetszik. Esténként itt vagyok, lekamerázom, éjjel megvágom, hajnalra már nézhető a YouTube-on.

Mindegyik előadásról készült kisfilmben mást próbálok ki. Úgy gondolom, ezek a filmek a tanulmányaimhoz is nagyon jó promók lesznek.

– Mennyi idő alatt készülnek el a filmjeid?

– Ez változó, mert érdekes módszerrel dolgozom: vágás közben zenét hallgatok, filmet nézek. Tíz percig dolgozom, aztán elkezdem filmet nézni, ha látok benne valami jó ötletet, vagy valami inspirálót, akkor megállítom, és vissza a munkához. Így van olyan film, amit egy negyed óra alatt összerakok, van amit egy óráig csinállok, attól függ, hogy jönnek az ötletek.

– Hogyan érhetőek el a videóid?

– A YouTube-on nézhetők meg, az előadás címére és a THEALTER szóra érdemes keresni. De Éva a fesztiválblogger (www.thealter.hu) is minden nap linkeli.

